

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év január hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

/ Í T É L E T E T:

A *hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények* miatt *a vádlott* ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 24.B.99/2008/11. számú ítéletét az alábbiak szerint *megváltoztatja*.

A testi épség elleni bűncselekményt *testi sértés vétségeként [Btk. 170.§ (1) bekezdés] nevezi meg*.

A várakozási idő meghosszabbítás mellékbüntetését *mellőzi*.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

/ I N D O K O L Á S:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. április 3. napján kelt 24.B.99/2008/11. számú ítéletével a vádlott bűnösségét hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225.§], garázdaság vétségében [Btk. 271.§ (1) bekezdése] és könnyű testi sértés vétségében [Btk. 170.§ (1) bekezdése] állapította meg. Ezért a vádlottat 300 napi tétel pénzbüntetésre és 1 év várakozási idő meghosszabbítására, mint katonai mellékbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 400 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 120.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 300 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

Kötelezte a vádlottat az első fokú eljárásban felmerült 49.817 Ft bünygyi költség megfizetésére is.

Az ítéletet az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.417/2009/1. számú átiratában - képviselője a nyilvános ülésen nem vett részt - az első fokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást megalapozottnak tartotta, azt csupán azzal kérte kiegészíteni, hogy a vádlott a távozás és a vele szembeni rendőri intézkedés elkerülése érdekében mutatta fel rendőrigazolványát. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a vádlott bűnösségének megállapítását szintén alaposnak tartotta és egyetértett valamennyi cselekmény jogi minősítésével, illetve a kiszabott büntetés mértékével is, ezért a Pest Megyei Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A **védő** fellebbezésének írásos indokolásában (másodfokú iratok 6. szám) és perbeszédében a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta. A testi sértés vétsége és a garázdaság vétsége vonatkozásában a védő részletesen kifejtett álláspontja szerint az első fokú bíróság tévedett akkor, amikor a vádlott és tanú 1. következetes vallomását, - amelyet alátámasztott tanú 2., tanú 3. és tanú 4. tanúvallomása is - kirekesztette a tényállás megállapításakor és a sértettek vallomása alapján állapította meg a történeti tényállást. A hivatali visszaélés büntette vonatkozásában a védő hasonló álláspontot képviselt, vitatta, hogy az első fokú bíróság csupán tanú 4. tanúvallomásában foglalt figyelembevételével foglalt állást akként, hogy a vádlott elővette és felmutatta a rendőrigazolványát azért, hogy el tudjon menni a helyszínről. A védő álláspontja szerint ezzel ellentétes bizonyítékok is rendelkezésre állnak, a vádlott és tanú 1. kifejezetten cáfolta az igazolvány felmutatását, de nem látta azt egyik sértett és a többi jelenlévő tanú sem. A védő ezért elsősorban a tényállás megváltoztatását kérte az iratok alapján, és ennek folyományaként a vádlott felmentését valamennyi bűncselekmény vádja alól. Másodsorban a védő a büntetés enyhítését indítványozta, ennek keretében elsődlegesen megrovás alkalmazását, másodlagosan a pénzbüntetés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését és a katonai mellékbüntetés kiszabásának mellőzését.

A **vádlott az utolsó szó jogán** ártatlanságát hangoztatta. Vitatta az ítélet indokolásának azt a részét, amely a szavahihetetlenségét a szolgálatba lépés időpontjának kikövetkeztetésével indokolja meg. Személyi körülményeivel kapcsolatban bejelentette, hogy időközben befejezte főiskolai tanulmányait.

A fellebbezések a mellékbüntetés alkalmazásával kapcsolatban alaposak, egyebekben nem megalapozottak.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védői perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság alaposan és a kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

Az ítélet indokolásából csupán az 5. oldal ötödik bekezdését mellőzi a Fővárosi Ítéltábla, mert ebben a megyei bíróság olyan tényekből következtetett újabb tényekre, amelyekre nézve nem vett fel bizonyítást. Ha a bizonyítási eljárásban szükségesnek tartotta volna, az első fokú bíróság az iratok beszerzése után könnyedén tisztázhatta volna, hogy a vádlott melyik napon hány órakor lépett szolgálatba, ez azonban nem történt meg. Így a pontos adatok ismerete nélkül következtetett arra a megyei bíróság, hogy a vádlott vallomásában ellentmondás mutatkozik abban a kérdésben, hogy a szolgálatba lépése után rögtön megírta-e a történetéről szóló jelentését. E körülmény önmagában különös jelentőséggel nem bír az ügyben lényeges tények megállapításakor, és az indokolás e bekezdés mellőzése után is teljesnek tekinthető.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlott egyébként következetes vallomásával, és törvényesen járt el akkor, amikor a vádlott tagadásával szemben a tényállást elsődlegesen sértett 1. és sértett 2. sértettek, tanú 5. és tanú 4. ténytanúk vallomása, valamint a természettudományos alapokon nyugvó igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításaira, mint objektív bizonyítékokra alapította.

A sértettek bántalmazásával kapcsolatos vádlotti védekezést alátámasztotta tanú 1., a vádlott barátjának tanúvallomása. Ezzel szemben a másik oldalon, pedig a szintén egybehangzó sértetti vallomások állnak. Helyesen észlelte a Pest Megyei Bíróság, hogy az egymásnak ellentmondó vallomások közül az egyéb bizonyítékok vizsgálatával kell eldönteni, hogy melyik fogadható el valósnak.

A sértetti vallomásokat megerősítette tanú 5. - a sértettek barátja - tanúvallomása, aki szemtanúja volt a bántalmazásnak. Kitért arra is a megyei bíróság, hogy a parkolóban történtek, a 20-30 m-re lévő diszkó bejáratától, ahol a tanú tartózkodott, jól látható volt.

Ebben a kérdéskörben helyesen tulajdonított kiemelt jelentőséget az első fokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői véleménynek.

A szakértő 1. által írásban előterjesztett és a tárgyaláson is fenntartott igazságügyi orvosszakértői vélemény sértett 1. sérüléseinek keletkezési módját, az általa elmondottakat teljes mértékben alátámasztja, sérülései az arcnak ököllel történő megütése során keletkezhetnek. A szakértő kevésbé valószínűnek tartotta a vádlott által előadott keletkezési módozatot, mert azt maga a vádlott sem vitatta, hogy testi kontaktusba került a sértettel. A Pest Megyei Bíróság a szakvélemény valamennyi megállapításának okszerű mérlegelése után helyesen döntött akkor, amikor a szakértő által valószínűbbnek vélt keletkezési módozat figyelembevételével állapította meg az ítélet történeti tényállását.

A védelem által hivatkozott többi tanú már a verekedés után kapcsolódott az eseményekbe, így értelemszerűen vallomásuk érdemi információt e körben nem tartalmazhat. Ekként tehát helyesen járt el a Pest Megyei Bíróság amikor a sértetti előadásokat fogadta el.

A rendőrigazolvány felmutatásával kapcsolatban tévesen hivatkozott a védelem arra, hogy a vádlotti védekezést hat tanú vallomása erősítette meg.

Tanú 4. tanú a nyomozás során, a szembesítéskor és az első fokú tárgyaláson is végig következetesen állította, hogy a vádlott a rendőrigazolványát elővette és azt a jelvényrészénél nyitotta ki. Tanú 5. tanú pedig akként nyilatkozott, hogy a vádlott a biztonsági őrnek mutogatott valamit, valamilyen tárcaszerűséget látott. Tanú 2., tanú 6. és tanú 7. hallomástanúk is megerősítették nyilatkozatukban e körülményt. Tanú 1. tanú is tett olyan vallomást, hogy a vádlott említett olyat a biztonsági őrnek, hogy rendőr és „meg tudjuk oldani a dolgokat”.

Az első fokú bíróság következtetéseinek helyességét támasztja alá az a tény is, hogy a sértetteknek és a fentiekben említett tanúknak nem állt szándékában a vádlottat alaptalanul vádolni és csak az általuk észleltekről tettek nyilatkozatot.

Mindezek alapján ugyancsak helyesen foglalt állást a megyei bíróság amikor megállapította, hogy a vádlott felmutatta a rendőrigazolványát annak érdekében, hogy a helyszínről felelősségrevonás nélkül eltávozhasson.

Az ítélet tábla ugyanakkor a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára hivatkozással az iratok alapján pontosítja, valamint a másodfokú eljárás során a vádlott által tett nyilatkozat alapján az alábbiak szerint kiegészíti:

Az ítéleti tényállás személyi részét kiegészíti azzal, hogy a vádlott főiskolai tanulmányait az első fokú ítélet kihirdetése után befejezte.

Az ítélet 8. oldal 4. bekezdésének első mondatából „a vádlott elővette rendőrigazolványát, és annak felmutatásával igyekezett elkerülni a felelősségrevonást” részt átemeli a 3. oldal 4. bekezdésének utolsó előtti mondatába, mert e kiegészítés a célzat megállapítása szempontjából lényeges.

Az ekként pontosított tényállás minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban. Erre tekintettel az első fokú ítéletben megállapított tényállás megváltoztatására irányuló védői indítványok - amelyek a bizonyítékok mérlegelését támadják - nem voltak elfogadhatóak.

A vádlott bűnösségét a Pest Megyei Bíróság okszerűen állapította meg, és valamennyi cselekmény minősítése is - a Btk. 2. §-ának felhívása mellett - mindenben megfelel a Btk. rendelkezéseinek.

Ugyanakkor az első fokú bíróság a testi épség elleni bűncselekményt nem a Be. 258.§ (2) bekezdése d/ pontjában foglaltaknak megfelelően nevezte meg ítélete rendelkező részében, ezt a Fővárosi Ítéltábla helyesbítette és a vádlott büntetőjogi felelősségét testi sértés vétségében [Btk. 170.§ (1) bekezdése] állapította meg.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel.

Az enyhítő körülmények közül mellőzni kell a vádlott büntetlen előéletére való utalást, mert ez a rendőri szolgálati viszony fennállásának feltétele.

Az enyhítő szakasszal kiszabott főbüntetés arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel, az szükséges a büntetési célok érvényesüléséhez, a cselekmények tárgyi súlya miatt sem a főbüntetés végrehajtásának felfüggesztése, sem intézkedés alkalmazása nem indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla ugyanakkor a vádlottról készült pozitív parancsnoki véleményre és arra tekintettel, hogy az általa megvalósított hivatali visszaélés nem járt a rendfokozat olyan fokú sérelmével ami indokolná a katonai mellékbüntetés alkalmazását, mellőzte a várakozási idő meghosszabbítása mellékbüntetését.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2010. évi január hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Rédei Géza sk.
Irén sk.
előadó bíró

Dr. Halász
bíró

A Pest Megyei Bíróság 24.B.99/2008/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.149/2009/7. számú ítéletében foglalt változtatással 2010. január 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2010. év január hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő